

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai tikai no tā, ka sabiedrībai, kuras juridiskā adrese ir ārpus Eiropas Savienības teritorijas, ir meitasuzņēmums Polijas teritorijā, var secināt, ka tās pastāvīgās iestādes vieta ir Polijā Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu ⁽¹⁾ 44. panta un Īstenošanas regulas (ES) Nr. 282/2011 (2011. gada 15. marts), ar ko nosaka īstenošanas pasākumus Direktīvai 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu ⁽²⁾ 11. panta 1. punkta izpratnē?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzoša, vai trešajai personai ir pienākums analizēt līgumattiecības starp sabiedrību, kuras juridiskā adrese ir ārpus Eiropas Savienības teritorijas, un meitasuzņēmumu ar mērķi noskaidrot, vai pirmās sabiedrības pastāvīgās iestādes vieta ir Polijā?

⁽¹⁾ OV L 347, 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 77, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 3. septembrī iesniedza Sąd Okręgowy w Łodzi (Polija) – Miasto Łowicz/Skarb Państwa – Wojewoda Łódzki

(Lieta C-558/18)

(2019/C 44/11)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Sąd Okręgowy w Łodzi

Pamatlietas puses

Prasītāja: Miasto Łowicz

Atbildētāja: Skarb Państwa – Wojewoda Łódzki

Prejudiciālais jautājums

Vai Līguma par Eiropas Savienību 19. panta 1. punkta otrā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka no tās izrietošais dalībvalstu pienākums nodrošināt tiesību aizsardzības līdzekļus, kas ir vajadzīgi, lai efektīvi aizsargātu tiesības tiesā jomās, uz kurām attiecas Savienības tiesības, nepieļauj tādas tiesību normas, ar kurām būtiski tiek palielināts neatkarīgas disciplinārlietas pret Polijas tiesnešiem garantijas pārkāpšanas risks:

- 1) politiski ietekmējot disciplinārlietu norisi,
- 2) radot risku, ka disciplināri pasākumi tiks izmantoti, lai īstenotu politisku kontroli pār tiesu nolēmumu saturu, kā arī
- 3) radot iespēju izmantot noziedzīga nodarījuma ceļā iegūtos pierādījumus disciplinārlietās pret tiesnešiem?